

1900-06-20

Afsender

Laura Jacobsen

Modtager

Helge Jacobsen

Type:
Brev

Sprog:
Dansk

Afsendersted:
København

Arkivplacering:
CM 135/1984

Transskription

Gl. Carlsberg 20 Juni 1900

Kjære Helge!

Du hørte maaske jeg sagde til Eder i Søndagsaften da I gik bort, I skal have en Cigar skjønt det er imod mit Princip at byde Eder Cigarer før i ere Studenter. Derpaa svarte Vagn meget rask, saa faaer Du ikke Fornøielsen af, at give os Cigarer, thi Helge vil heller ikke være Student. Jeg svarte ikke et Ord, thi jeg blev som Lynslagen ved at høre det paa Dine og Dine Forældres Vegne. Det er dog vel ikke Din Meneng at lukke Dig ude fra det gode Selskab, og ude fra jevnaldrende dygtige Kammerater som har en ubeskrivelig god Indflydelse paa hværandre. Nu gaaer Vagn og klager over at ingen har Tid af hans Kammerater at spille eller tale med ham, det kommer jo af at de ikke har Tid og Lyst til at drive som han gjør. Naar I ikke kjære Børn vil lægge Eder efter at lære, hvad der hører til for at blive et fornuftigt velunderrettet Menneske, hvis Kundskab er grundet paa Sandhed og Tro, vil I snart mærke at Folk trække sig tilbage fra Eder den slax Mennesker som I kan have Nytte af at tale med som kan belære og befrugte Eders Tanker, thi Smaaesjæle som kun beskjeftiger sig med Skandalehistorier og Kritik dem skal I undgaa. Men den Lyst til at lære, og vide, den kommer ikke uden at I bede Gud hjælpe Eder dermed.

Arbeid og bed, saa skal du faa, Hvad til din Tarv Du kan attraa! Saa siger Gud os i sit Ord, Den Lov 'er for den ganske' Jord; Men I maae bede Gud hæve Eders Sjæle op til sig, saa Eders Bøn kan blive Gud en Glæde, thi ellers kan den ikke blive opfyldt, og naar vore Bønner ikke blive opfyldte, maae vi troe, det er fordi der ikke har været Tro, og Varme, og Kjærlighed tilstæde hos os i Bønnen, og den maae daglig gjentages, thi ellers blive vi kun nogle usle, kolde, beregnende, Mennesker. Som jeg skrev den sidste Linnie kom et velsignet rart Brev til mig fra Din Fader, fuld af Tak for hvad jeg i hans Barndom og Manddom har været for ham, han takker mig, for alle de ubetimelige Ønsker som jeg nægtede ham og alle mine gode Raad som jeg ihærdig fik ham til at følge, og han takker mig for min Kjærlighed til hans Børn der altid ytrer sig paa en gavnlig Maade i gode Raad og Tanker for Eder. Det er velsignet for en Moder at faa saadanne Breve, og Gud give I vilde ogsaa følge mine Raad og begynde mere at anstrænge Eder for at komme til at indse hvilke Sorger I vil gjøre os alle som elske

Eder hvis I ikke snart lægge de gode Vidnesbyrd for Dagen at I ikke ere dovne Drenge. Din Fader beklager sig smertefuld til mig, han er saa bange for Eders Fremtid. Nu min kjære Helge, forstaae nu, hvad jeg skriver her i dette Brev ikke kommer af et vredt Sind, men af et bedrøved, thi jeg elsker jo I Børn som jeg elsker Eders Fader, da han reiste tog han mig i sine Arme og sagde tyst. Jeg beder Gud daglig at han vil give dig en lykkelig Alderdom. Det var deilig for mig at høre. Han har alt fra lille Dreng beskjeftiget sig meget med den treenige Gud.- De ere i dag reiste fra Paris til London og de komme troer han om en halv snes Dage hjem. Han glæder sig meget over den store Venlighed som de nyde hos Pasteurs og Dubois. Jeg sender dig mine bedste Ønsker, og Gud mine varmeste Bønner for Din Sjæls.

Din hengivne Grandmama.
Laura Jacobsen

20.6.1900

G. Carlsberg 20^{jun}
1900

Kjære Helge.

Du hørte maaske jeg sagde til Lede i
Søndagraften da jeg var borte, jeg har påve
en Cigar skjønt det er imod mit Princip
at byde det Cigaretter for i ere Studen-
ter, Leda svarer Vagn meget rask, saa
saaer Du ikke Fornøielsen af at give os
Cigaretter, thi Helge vil heller ikke være
Student. Jeg svarer ikke et Ord, thi jeg
blev som Lynflagen ved at høre det. Saa
Dine og Dine Forældres Vegne. Det er dog
vel ikke Den Menning at lukke Dig inde
fra det gode Selskab, og de fra Jernaldre-
de dygtige Kammerater som har en ubeskriv-
elig god Indflydelse paa hvor andre.
Nulgaer Vagn og klager over at ingen har
Tid af hans Kammerater at spille eller tale med
ham, det kommer jo af at ~~han~~^{de} ikke har
Tid og Lyst til at drive som han gjør.

Når I ikke kjøre Børn vil legge Eder
efter at lære, hvad det hører til for at blive
et fornuftigt velunderrettet Menneske,
hvorefter Ensket er grundet paa Sandhed og
Tro, vil I snart mærke at Folk trække
sig tilbage fra Eder, den slags Mennesker
som I kan have Nytte af at tale med som
kan betale og befrugte Eders Tanker, thi
smaaefjole som kun bekyfter sig med Skan-
dalhistorier og Kritik dem skal undgaa.
Men den Lyst til at lære, og vide, den kommer
ikke uden at I bede Gud hjælpe Eder dermed
Arbeid, og bed, paa skal Dufaa,
Hvad I Din Tan Du kan attraa!
Saa siger Gud os i sit Ord, # 1
Den Lov er for den ganske Jord;
Men I maae bede Gud høre Eders Bøn
op til sig, saa Eders Bøn kan blive Guden
Elskede, thi ellers kan den ikke blive opfyldt,
og naar vores Bønner ikke blive opfyldte,
maa vi troe, det er fordi der ikke har
været Tro, og Varme, og Kjærlighed til Gode
hos os i Bønnen, og den maae daglig

gentages, thi ellers blive vi kun nogle ude,
holde, beregnede, Menneſker. Som jeg ſkrev
denne ſidſte Linne kom et velſignet rart
Brev til mig fra Din Fader, fuld af Tak for
hvad jeg i hans Barndom og Manddom har
været for ham, han takker mig for alle de ubetæn-
nelige Anker ſom jeg uglede ham, og alle mine
gode Raad ſom jeg ^{indgav} fik ham til at følge, og han
takker mig for min Hjertelighed til hans Børn.
der altid ſtret ſig paa en gavnlig Maade i
gode Raad og Tanker for Eder. Det er velſig-
net for en Moder at faa ſa danne Brev og
ſindgive. Vilde og ſaa følge mine Raad og be-
gynde mere at anſe Eder for det forst kom til at
endſe hvilke Sorgen vil gjøre os alle ſom elſke
Eder hvis I ikke ^{forst} togge gode Vidnesbyrd for
Dagen at I ikke ere dovre Dronge. Din Fa-
der beklager ſig ſmertefuld til mig, ~~over~~ at han er
ſaa bange for Eder Fremtid. Kan ikke høre
Helge, fortaa Em, at hvad jeg ſkriver her idette
Brev ikke kommer af et vrant Sind, men af et
Bedrøved, thi jeg elſker jo de Børn ſom jeg elſker
Eder Fader, da han reiste tog han mig i ſine Arme
og ſagde til mig. Jeg beder Gud daglig at han vil give
dig en lykkelig Alderdom. Det var deilig

for mig at høre. Han har at fra lille
Dreng beskæftiget sig meget med den
treenige Gud. — De ere idag reiste
fra Paris til London og de kunne trost
kan om en halv fjerde Dage hjem. Han
glæder sig meget over den store Ventlighed
som de vilde hos Pasteurs og Dubois.
Jeg sender Dig mine bedste Hilsener og Gud
mine varmeste Bønner for Din Glets.
Den hengivne Grandmama.

Laura Jacobsen

135/1984-